

трѣбва да вземете участие, да го излѣкувате. Сжщиятъ законъ се отнася и за злото, и за доброто въ свѣта. Ако си добѣръ човѣкъ и говоришъ за злото, гледай да премахнешъ това зло; ако си добѣръ човѣкъ и говоришъ за доброто, гледай да усилишъ това добро. Религиознитѣ, вѣрващитѣ хора, казватъ: Ние сме грѣшни хора, но понеже вѣрваме въ Христа, Той ще ни спаси, ще се простятъ грѣховетѣ ни. — Има нѣща, които се прощаватъ на всички хора, но на ония, които се стремятъ къмъ съвършенство, нищо не се прощава. Единственото нѣщо, което може да ги спаси, да заличи грѣховетѣ имъ, това е желанието имъ да не правятъ повече грѣхове. Щомъ престанатъ да грѣшатъ, едновременно съ това и грѣховетѣ имъ се заличаватъ. Щомъ ликвидиратъ съ злото, доброто ще започне да тече презъ тѣхъ и само по себе си ще ги изчисти. Не е въпросъ само да прави добро, но първо човѣкъ трѣбва да обича. Нека прави добро, нека обича, нека има много приятели, но тѣзи приятели да бждатъ по сжщество такива, а не само по форма. Това значи: между онзи, който обича и когото обичатъ, трѣбва да сжществува вътрешна хармония. Тази хармония ще внесе радостъ и веселие въ тѣхнитѣ души. Тази хармония ще внесе свѣтлина въ умоветѣ имъ, правилно да разбиратъ и прилагатъ нѣщата.

Съвременнитѣ хора страдатъ по причина на тѣхнитѣ криви разбирания; поради отсѣствие на свѣтлина въ тѣхнитѣ умове. Запримѣръ, мнозина отъ съвременнитѣ хора мислятъ, че като любятъ Бога и вѣрватъ въ Него, ще заприличатъ на калугери, облѣчени въ черни, отшелнически дрехи, отказали се отъ свѣта, турили предъ очитѣ си завеса, да не погледнатъ жена, нито мжжъ, да не пожелають нищо, освенъ каквото хората имъ дадатъ. — Не, това е криво разбиране. Да любишъ Бога, да вѣрвашъ въ Него, това значи да бждешъ истински свободенъ човѣкъ: да гледашъ съ широта на всичко около себе си, да гледашъ свободно и мжже, и жени, навсѣкжде да виждашъ чистото и доброто и да му се радвашъ. Ти ще обичашъ всички хора, всички живи сжщества. Да обичашъ човѣка съ великата любовь, това значи, при най-малкото докосване до него да предадешъ нѣщо. Ще кажете: Тази любовь допуща ли цѣлувки? — Само на природата е позволено да цѣлува. Цѣлуне ли веднѣжъ човѣка, тя внася въ него нѣщо особено. Той помни тази цѣлувка за вѣчни времена. Нищо лошо нѣма въ цѣлувката, лошото е въ желанието, което е вложено въ нея.